

Arrest

nr. 118 007 van 30 januari 2014
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de stad Gent, vertegenwoordigd door de burgemeester.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Slowaakse nationaliteit te zijn, op 25 september 2013 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de burgemeester van de Stad Gent van 4 juli 2013 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 13 november 2013, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 5 december 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken F. TAMBORIJN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. VAN NIJVERSEEL, die loco advocaat B. VANTIEGHEM verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat L. SEMENIOUK, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoeker diende op 2 oktober 2012 een aanvraag van een verklaring van inschrijving (bijlage 19) in bij het stadsbestuur van Gent.

1.2. De gemachtigde van de burgemeester van de stad Gent nam op 27 mei 2013 een beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden (bijlage 20).

1.3. De gemachtigde van de burgemeester van de stad Gent nam op 4 juli 2013 een beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20). Verzoeker werd hiervan op 29 augustus 2013 in kennis gesteld.

Dit vormt de bestreden beslissing waarvan de motieven luiden als volgt:

"In uitvoering van (...) artikel 51, §1, tweede lid (...) van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt de aanvraag voor een verklaring van inschrijving (...), die op 02/10/2012 werd ingediend door:

Naam: (...)

Voorna(a)m(en):

Nationaliteit:

Geboortedatum:

Geboorteplaats:

Identificatienummer in het Rijksregister:

Verblijvende te:

Om de volgende reden geweigerd:

X Voldoet niet aan de voorwaarden om te genieten van het recht op verblijf van meer dan drie maanden als burger van de Unie. Betrokkene legde geen werkgeversattest voor overeenkomstig zijn/haar aanvraag tot inschrijving als werknemer (art. 50, §2, 1°). Betrokkene kan evenmin de inschrijving als werkzoekende genieten gezien hij/zij geen enkel bewijs ter staving van zijn/haar hoedanigheid als werkzoekende heeft voorgelegd (art. 50, §2, 3°)

(...)

Aan de betrokkene wordt het bevel gegeven om het grondgebied van het Rijk te verlaten binnen 30 dagen."

2. Over de ontvankelijkheid

2.1. De verwerende partij voert in haar nota met opmerkingen een exceptie aan van niet-ontvankelijkheid van het beroep wegens het gebrek aan belang. Volgens de verwerende partij bevindt verzoeker zich in een illegale verblijfssituatie en zou de vernietiging van het bestreden bevel geen wijziging van zijn verblijfssituatie met zich brengen, waardoor de gemachtigde van de staatssecretaris opnieuw een bevel zou moeten verstrekken om het grondgebied te verlaten.

2.2. De Raad wijst erop dat de verwerende partij niet aantoont dat verzoeker geen belang heeft bij het aanvechten van de weigering van verblijf van meer dan drie maanden. De bevelscomponent van de bestreden beslissing is immers een gevolg van deze weigeringsbeslissing. Bovendien stipt de Raad aan dat de arresten die door de verwerende partij worden aangehaald in haar exceptie geen betrekking hebben op een beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden.

De exceptie van niet-ontvankelijkheid van het beroep dient te worden verworpen.

3. Onderzoek van het beroep

3.1. In een eerste en enig middel voert verzoeker onder andere de schending aan van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen. Verzoeker formuleert zijn grieven als volgt:

"De beslissing is als volgt gemotiveerd:

Voldoet niet aan de voorwaarden om te genieten van het recht op verblijf van meer dan drie maanden als burger van de Unie. Betrokkene legde geen werkgeversattest voor overeenkomstig zijn / haar aanvraag tot inschrijving als werknemer (artikel 50 par. 2 1°) Betrokkene kan evenmin de inschrijving als werkzoekende genieten gezien hij/zij geen enkel bewijs ter staving van zijn/haar hoedanigheid als werkzoekende heeft voorgelegd.

Verzoeker wenst er in de eerste plaats op te wijzen dat hij zijn aanvraag voor een verklaring van inschrijving heeft ingediend op 2 oktober 2012.

(...)

De motivering als dat verzoeker het document zoals vereist in artikel 50 par. 2 1° niet heeft voorgelegd klopt. Doch verzoeker heeft wel het document voorgelegd overeenkomstig artikel 50 par. 2 3° a) namelijk een inschrijving bij de bevoegde dienst voor arbeidsvoorziening.

Verzoeker is formeel en stelt dat hij dit document heeft afgegeven aan het loket vreemdelingen bij de Stad GENT.

De enkel motivering naar artikel 50 par. 2 1° Vb is onvoldoende.

Verzoeker legt uit. Artikel 40 par. 4 1° bepaalt echter hetzij in het Rijk werknemer of zelfstandige is of het rijk binnenkomt om werk te zoeken, zolang hij kan bewijzen dat hij nog werk zoekt en een reële kans maakt om te worden aangesteld.

Derhalve heeft verzoeker bij zijn verklaring van inschrijving de keuze tussen ofwel het document overeenkomstig artikel 50 par. 2 1° of het document overeenkomstig artikel 50 par. 2 3° a) voor te leggen. Verzoeker heeft ervoor gekozen tijdens zijn verblijf om in eerste instantie werk te zoeken. Hij heeft zich hiervoor ingeschreven bij de VDAB en heeft dit bewijs der inschrijving afgegeven bij het loket vreemdelingen van de Stad GENT.

De motivering als dat verzoeker het document niet heeft overgelegd overeenkomstig artikel 50 par. 2 1° is een motivering die niet deugdelijk is. De vereiste van deugdelijke motieven houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

Maar de motiveringsplicht houdt tevens in dat de administratie dient de motiveren over alle stukken die door verzoeker worden voorgelegd. Zoals hierboven gezegd heeft verzoeker wel degelijk het bewijs van inschrijving bij de VDAB voorgelegd. In de bestreden beslissing vindt verzoeker geen enkel woord die betrekking heeft op de inschrijving van de VDAB zijnde het document dat artikel 50 par. 2 3° a) voorschrijft

Derhalve is niet voldaan aan de motiveringsplicht conform artikel 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991.

De beslissing is derhalve gegriefd door een schending van een substantiële vormvereiste en dient aldus door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen te worden vernietigd.

Besluit:

(...)

Artikel 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 is geschonden. Verzoeker heeft de inschrijving bij de VDAB voorgelegd. Zijnde het document zoals beschreven in artikel 50 par. 2 3°. Verzoeker stelt vast dat de administratie niet een de moeite heeft gedaan om te motiveren waarom dit document niet voldoende zou zijn. Uit de bestreden beslissing blijkt zelfs niet dat dit document werd afgegeven. Niettemin is verzoeker formeel dat hij het attest VDAB heeft afgegeven aan het loket migratie.

Het argument dat verzoeker een verklaring tot inschrijving zou hebben gedaan als werknemer speelt hierbij geen enkele rol. Artikel 40 par. 4 1° neemt tezamen zowel werknemers, zelfstandigen als werkzoekenden. Er is geen speciale categorie ontworpen in de wettelijke bepalingen om deze drie van elkaar te scheiden. Hieruit volgt dat een burger van de Unie een verklaring tot inschrijving als werknemer doet doch hij is bezig met werk te zoeken dan moet er hem een verklaring van inschrijving overeenkomstig het model van bijlage 8 worden afgegeven.

Het middel is derhalve gegrond.”

3.2. De artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen hebben betrekking op de formele motiveringsplicht (cf. RvS 21 oktober 2003, nr. 124.464). Deze heeft tot doel de bestuurde in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid haar beslissing heeft genomen, zodat hij kan beoordelen of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Voornoemde artikelen verplichten de overheid in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een afdoende wijze (RvS 6 september 2002, nr. 110.071; RvS 21 juni 2004, nr. 132.710). De Raad stelt vast dat de verzoekende partij de motieven die aan de grondslag liggen van de bestreden beslissing kent nu zij deze aan een inhoudelijk onderzoek onderwerpt in een middel, zodat voldaan is aan de formele motiveringsplicht. Het middel dient derhalve te worden behandeld vanuit het oogpunt van de materiële motiveringsplicht.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen is bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht niet bevoegd zijn beoordeling van de aanvraag in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet onredelijk tot haar besluit is gekomen (cf. RvS 7 december 2001, nr. 101.624).

3.3. De bestreden beslissing vindt haar juridische grondslag in artikel 51, §1 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: het vreemdelingenbesluit). Dit artikel bepaalt het volgende:

“§ 1. Indien een burger van de Unie niet alle vereiste bewijsstukken overlegt binnen drie maanden na de indiening van zijn aanvraag voor een verklaring van inschrijving, weigert de burgemeester of zijn

gemachtigde de aanvraag, zonder hem het bevel te geven om het grondgebied te verlaten, door middel van een document overeenkomstig het model van bijlage 20.

In dit geval beschikt de burger van de Unie over een bijkomende termijn van een maand om de vereiste documenten over te leggen. Deze bijkomende termijn van een maand begint te lopen vanaf de kennisgeving van de in het eerste lid bedoelde bijlage 20.

Indien de burger van de Unie nog altijd niet beschikt over de vereiste documenten binnen de bijkomende termijn van een maand bedoeld in het eerste lid, weigert de burgemeester of zijn gemachtigde de aanvraag en geeft hij hem, zo nodig, het bevel om het grondgebied te verlaten door middel van een document overeenkomstig het model van bijlage 20.

Indien de burger van de Unie de vereiste documenten overlegt binnen de termijn van drie maanden, eventueel verlengd met een maand, stuurt de burgemeester of zijn gemachtigde de aanvraag onmiddellijk door aan de gemachtigde van de Minister, behalve indien het recht op verblijf onmiddellijk aan de burger van de Unie is toegekend conform § 3.”

3.4. Blijkens de gegevens van het administratief dossier diende verzoeker op 2 oktober 2012 een aanvraag van een verklaring van inschrijving (bijlage 19) in met het oog op het verkrijgen van een verblijfsrecht van meer dan drie maanden in zijn hoedanigheid van EU-werknemer/werkzoekende zoals voorzien in artikel 40, §4, 1° van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet).

3.5. De Unieburger die zijn recht op verblijf van meer dan drie maanden wenst uit te oefenen dient de in artikel 50, §2 van het vreemdelingenbesluit beschreven stukken neer te leggen, zoals ook uitdrukkelijk werd aangegeven op de aanvraag voor een verklaring van inschrijving van 2 oktober 2012:

“§ 2.- Bij de aanvraag of ten laatste binnen de drie maanden na de aanvraag dient de burger van de Unie naargelang het geval de volgende documenten over te maken :

1° werknemer : een verklaring van indienstneming of tewerkstelling overeenkomstig het model van bijlage 19bis;

(...)

3° werkzoekende :

*a) een inschrijving bij de bevoegde dienst voor arbeidsvoorziening of kopieën van sollicitatiebrieven; en
b) het bewijs van de reële kans om te worden aangesteld waarbij rekening wordt gehouden met de persoonlijke omstandigheden van de betrokkene, zoals behaalde diploma's, eventuele gevolgde of voorziene beroepsopleidingen, en duur van de werkloosheid;”*

3.6. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker een inschrijvingsbewijs bij de VDAB van 10 oktober 2012 neerlegde waardoor verzoeker dient te worden bijgetreden waar hij oppert dat hij *“het document (...) overeenkomstig artikel 50 par. 2 3° a) namelijk een inschrijving bij de bevoegde dienst voor arbeidsvoorziening”* wel degelijk heeft voorgelegd. In de bestreden beslissing wordt dus niet uitgegaan van een correcte feitenvinding waar wordt geponeerd dat *“hij/zij geen enkel bewijs ter staving van zijn/haar hoedanigheid als werkzoekende heeft voorgelegd (art. 50, §2, 3°)”*.

3.7. In haar nota met opmerkingen stelt de verwerende partij hieromtrent het volgende:

“(...)

Verzoekende partij heeft geen bewijs overeenkomstig artikel 50, §2, 1° Vb. voorgelegd, hetgeen ook niet betwist wordt in haar inleidend verzoekschrift. Verzoekende partij houdt echter wel voor dat zij een inschrijving bij de bevoegde dienst voor arbeidsvoorziening heeft voorgelegd en dat daarom voldaan is aan de voorwaarden van art. 50, §2, 3° Vb.

Verzoekende partij gaat schijnbaar uit van een verkeerde lezing van voormeld artikel, daar duidelijk in artikel 50 §2, 3° wordt gesteld dat naast een inschrijving bij de bevoegde dienst voor arbeidsvoorziening of kopieën van sollicitatiebrieven, ook het bewijs van een reële kans om te worden aangesteld dient te worden voorgelegd. Verzoekende partij heeft in casu nagelaten om het bewijs te leveren van een reële kans om te worden aangesteld waarbij rekening wordt gehouden met de persoonlijke omstandigheden van de betrokkene, zoals behaalde diploma's, eventuele gevolgde of voorziene beroepsopleidingen, en duur van de werkloosheid.

Het loutere feit dat de verzoekende partij voorhoudt dat alle vereiste stukken werden afgegeven aan het stadsbestuur volstaat uiteraard geenszins om afbreuk te doen aan de motieven van de bestreden beslissing.

Verzoekende partij kan zich in haar kritiek op de bestreden beslissing dan ook geenszins beroepen op voormeld artikel als middel om de nietigverklaring te bekomen, daar zij zelf niet binnen het opgelegde toepassingsgebied valt.

Verweerder stelt vast dat de beschouwingen van verzoekende partij kant noch wal raken. Verweerder wijst er tevens op dat de burgemeester van Stad Gent in zijn bestreden beslissing geheel terecht stelt dat: 'Voldoet niet aan de voorwaarden om te genieten van het recht op verblijf van meer dan drie maanden als burger van de Unie

Betrokkene legde geen werkgeversattest voor overeenkomstig zijn/haar aanvraag tot inschrijving als werknemer (art 50, §2,10) Betrokkene kan evenmin de inschrijving als werkzoekende genieten gezien hij/zij geen enkel bewijs ter staving van zijn/haar hoedanigheid als werkzoekende heeft voorgelegd (art 50,2,3).'

Een schending van artikel 50 §2, 3° a kan bijgevolg geenszins worden aangenomen, noch kan aan de burgemeester van Stad Gent worden verweten dat hij niet heeft gemotiveerd omtrent de inschrijving van de VDAB, daar uit de bestreden beslissing blijkt dat de burgemeester van Stad Gent dit wel degelijk heeft gedaan.

Ook een schending van artikel 40 §4, 1° kan aangenomen worden aangezien verzoekende partij geen bewijzen heeft voorgelegd dat zij nog een reële kans maakt om te worden aangesteld. Een loutere inschrijving als werkzoekende bij de VDAB geldt namelijk niet als bewijs dat verzoekende partij nog een reële kans maakt om te worden aangesteld.

Uit de motieven van de bestreden beslissing blijkt afdoende om welke reden de burgemeester van de Stad Gent heeft geoordeeld dat de weigering van het verblijf van meer dan drie maanden, met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20) aan de verzoekende partij diende te worden betekend.

De verzoekende partij kan niet dienstig anders voorhouden.

(...)

Uit de stukken van het dossier blijkt afdoende dat niet alle vereiste bewijsdocumenten door de verzoekende partij werden overgemaakt, zodat de burgemeester van de Stad Gent geheel terecht en in overeenstemming met artikel 50 §2 van het KB dd. 08.10.1981 heeft besloten tot de weigering van het verblijf van meer dan drie maanden, met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20). Verzoekende partij kan zich niet dienstig beroepen op een vermeende schending van artikel 51 Vreemdelingenbesluit, daar zij opnieuw uitgaat van een verkeerde lezing van het artikel. Aan verzoekende partij dient geenszins een verklaring van inschrijving overeenkomstig het model van bijlage 8 worden afgeleverd.

In zoverre de verzoekende partij verwijst naar artikel 42, §1 van de Vreemdelingenwet merkt verweerder op dat deze termijn luidens de duidelijke bepaling van artikel 50 §2 van het KB dd. 08.10.1981 slechts speelt, op voorwaarde dat betrokkene na afloop van drie maanden sinds de aanvraag alle vereiste bewijsdocumenten heeft overgemaakt.

Dienaangaande verwijst verweerder tevens naar de uitdrukkelijke tekst van de bijlage 19, dewelke aan de verzoekende partij werd afgeleverd, waar vermeld wordt dat de betrokkene wordt verzocht om binnen de drie maanden, dus ten laatste op 2.01.2013 de volgende documenten over te leggen: inschrijvingsbewijs VDAB, sollicitatiebewijzen + bewijs reële kans op werk, arbeidscontract/arbeidscontract + loonbriefjes (intérim).

Verzoekende partij heeft weliswaar een inschrijvingsbewijs van de VDAB overgemaakt, maar heeft nagelaten sollicitatiebewijzen, een bewijs van een reële kans op werk, arbeidscontract/arbeidscontract of loonbriefjes (intérim) over te maken.

Aan verzoekende partij werd reeds op 27.5.2013 een beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden betekend waarin de burgemeester van Stad Gent duidelijk aan verzoekende partij een bijkomende termijn van een maand heeft toegestaan om de vereiste documenten over te maken. Verzoekende partij heeft nagelaten aan dit verzoek gevolg te geven waardoor de burgemeester van Stad Gent geheel terecht en binnen de aan hem toebedeelde bevoegdheid aan verzoekende partij een beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten heeft betekend op 7.6.2013.

Vermits de verzoekende partij heeft nagelaten de gevraagde documenten voor te leggen, kan zij niet ernstig voorhouden dat de aanvraag verder diende te worden behandeld overeenkomstig artikel 50 §2 van het KB dd. 08.10.1981.

Verweerder merkt op dat de burgemeester van de Stad Gent geheel terecht, en binnen de hem ter zake toebedeelde bevoegdheid, oordeelde dat de weigering van het verblijf van meer dan drie maanden, met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20) aan de verzoekende partij diende te worden betekend. De burgemeester van de Stad Gent handelde daarbij na grondig onderzoek van de elementen die de verzoekende partij haar concrete situatie daadwerkelijk kenmerken, en conform de ter zake toepasselijke rechtsregels."

3.8. Daargelaten de vraag of verzoeker *alle* documenten heeft overgemaakt die in artikel 50, §2, 3° van de vreemdelingenwet worden vermeld om zijn hoedanigheid van werkzoekende aan te tonen en daargelaten de vraag of hij in aanmerking komt voor een recht op verblijf van meer dan drie maanden, stelt de Raad vast dat de gemachtigde van de burgemeester niet uitging van een correcte feitenvinding door in de bestreden beslissing te stellen dat verzoeker "*geen enkel bewijs ter staving van zijn/haar hoedanigheid als werkzoekende heeft voorgelegd*". Uit het administratief dossier blijkt immers dat verzoeker wel degelijk een inschrijvingsattest bij de VDAB had neergelegd. In haar nota met opmerkingen meent de verwerende partij weliswaar dat verzoeker nagelaten heeft het bewijs te leveren van reële kansen op tewerkstelling, waardoor hij niet in aanmerking zou kunnen komen voor het door hem gevraagde verblijfsrecht, maar deze overwegingen kunnen niet in de beslissing zelf worden gelezen waardoor ze als een a posteriori-motivering dienen te worden beschouwd die de onjuiste feitelijke vaststelling die aan de basis ligt van de bestreden beslissing niet kan rechtzetten. De bestreden beslissing is bijgevolg behept met een motiveringsgebrek.

Het aangevoerde middel is in de aangegeven mate gegrond.

Aangezien de eventuele gegrondheid van de andere onderdelen van het middel en de overige middelen niet tot een ruimere vernietiging kan leiden dienen deze niet te worden onderzocht (RvS 18 december 1990, nr. 36.050; RvS 24 oktober 2002, nr. 111.881).

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De beslissing van de gemachtigde van de burgemeester van de stad Gent van 4 juli 2013 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20) wordt vernietigd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertig januari tweeduizend veertien door:

dhr. F. TAMBORIJN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

F. TAMBORIJN